

De verrekijsker op de Zeedijk

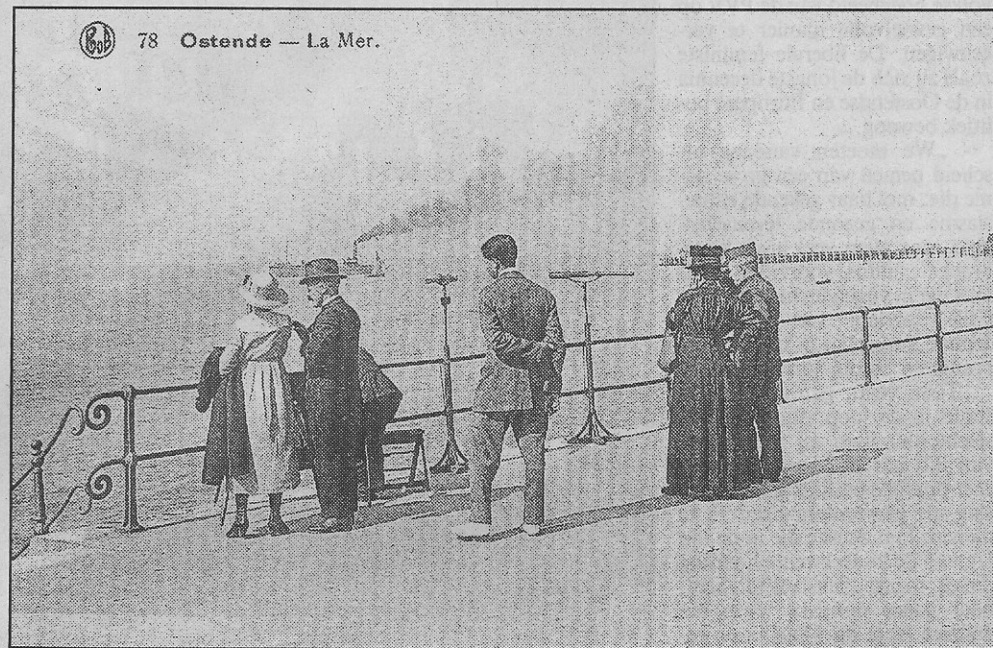
Verleden week ontmoette ik een oude kennis met wie ik destijds bij de Witten van de Kaaie soms een partijtje vogelpik speelde. Henri van den Opex, zoals wij hem noemden, herinnerde er mij aan dat zijn vader, en voordien zijn grootvader, verrekijskers verhuurden op de zeedijk. Dit bracht mij op het idee om eens in mijn kollektie te zoeken of ik geen prentkaarten vond over dit thema. Ik vond een tweetal kaarten zodat ik dit stukje over oud Oostende kan neerpennen.

Edouard Brouckxon, de vader van mijn vriend Henri, werd geboren in 1877. Op 11-jarige leeftijd al (dus in 1888) moest hij zijn vader helpen met het opzetten en het verhuren van de kijkers, want Charles Brouckxon was gebrekkig.

Ik heb niet precies kunnen achterhalen wanneer men voor het eerst verrekijskers is beginnen verhuren maar deze verhuurhandel moet toch minstens honderd jaar hebben gelopen, gezien Edouard Brouckxon in 1962 nog steeds kijkers verhuurde. Hij bezat een zevental zeer sterke kijkers die heden nog steeds in het bezit zijn van de familie.

Praatje

Nu staan er her en der langs de kust kijkers die men met een muntstuk kan bedienen en door een firma geplaatst zijn. Doch de

Ward Brouckxon is zijn kijkers aan het opzetten.

charme van de Brouckxons was dat zij de toeristen konden wijzen wat en waar er iets op zee te bespeuren viel. Dat praatje maakte hen dan ook bekend en de jaarlijks terugkerende toeristen lieten dan ook niet na tijdens hun verblijf in Oostende eens door de sterke Brouckxons-zee-kijkers de horizon af te speuren. Zo was er ook een baron die

nooit betaalde maar Edouard eens meenam naar de Kapellestraat om er een nieuwe, sterke kijker te kopen en die die kijker dan cadeau deed aan de perplexe verhuurder.

Zowel vader Charles als Edouard behoorden tot, wat wij zo graag noemen, onze eigen kustfolklore want waar elders in het land verhuurde men verrekijs-

kers om er de horizon mee af te speuren?

Dit jaar is het precies 30 jaar geleden dat ook dit stukje folklore verdwenen is maar daarom is die folklore nog niet helemaal vergeten. Het plaatsje op de dijk tegenover de Vlaanderenstraat is nog altijd het plaatsje van de verrekijskers van de Brouckxons.

Omer Vilain